

Virágos lák

Mérsékeltén.

Benedek Elek.

Ehrlich Antal.

1. Fel-megyek a hegy-nek te-te-jé rá. On-nan né-zek
a ma-gam kert-jé-re. Büsz-keszívvel a ten-tek le
rá ja, En üt-tet-tem, é-nyém min-den fá-jal

Jertek ide, jertek, csudáljátok,
Bármerre nézz: mindenütt virágok.
Tengervirág s mind rám mosolyognak,
Kedveskednek kedves gazdájoknak.

Nézem, nézem a virágos fákat,
S im egyszerre szemem könnybe lábad...
Uram, kitől minden áldás ered,
Áldott legyen, áldott a Te neved...

A fülemüle

Láttam egy kis fülemülét,
Mellettem szállt el az imént,
A madárka mily parányi!
Mit lehetne tőle várni?

Leszáll s elbu egy bokorba,
Kis ideig hallgatózva.
Majd kinyílik pici torka,
Lelkes, ritka énekszóra

A dal csak úgy dőlt belőle!
S én hallgattam elbűvölve.
Ily kis testben miként fér meg
Ennyi zengő, kedves ének!

S az isteni csodás hanghoz
A ruhája nem is rangos.
Nem tündököl apró tolla:
Ugy jár, mintha koldus volna.

Szerényen él, meghúzódva,
Isten ments, hogy tolakodna.
Mégis ő a dal királya,
Különb dalos nincsen nála.

Böngérfy János.